

1. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργγ. Σελίς (1-6).

Κύριε ἐκέκραξα: (Συλλειτουργ. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια Προεόρτια.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εισδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὡσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα, ᾧ καὶ κέκραγε. Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέριμος, καὶ ναὸς ὁ Ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εισάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἦν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ ὑπόδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον. Νῦν ἀπόλυσον Σωτῆρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου, καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τοῦ Μάρτυρος.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικούς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ μάρτυς

1. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα: (Συλλειτουργικό. Σελίδα 6-9).

Τροπάρια Προεόρτια.

Ἡ σεβαστὴ Ἐκκλησία προετοιμάζεται (στολίζεται), γιὰ νὰ ὑποδεχθεῖ ἐντός της τὸν Κύριο πού ἔρχεται ὡς νήπιον καὶ πνευματικὰ λαμπρύνει τὸν πιστότατόν της λαόν πού εἶναι φίλος τοῦ Θεοῦ, στὸν ὁποῖο καὶ κράζει. Ἐσύ εἶσαι ἡ δόξα ἡ φήμη καὶ ὁ στολισμός τοῦ λαοῦ μου, Λόγε τοῦ Θεοῦ, πού ἔγινες νήπιον μέ σάρκα γιὰ μένα.

Ὁ νυμφώνας ὁ πολύφωτος καὶ πολυτιμημένη κατοικία καὶ ναὸς Ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, εἰσάγοντας μέσα στοὺς θαλάμους τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριο τὸν συνδέει μέ τὴ σεβαστὴ Ἐκκλησία του, ἱκετεύοντάς τον νὰ λυτρώσει ἀπὸ τὴ φθορὰ καὶ τοὺς κινδύνους αὐτοῦς οἱ ὁποῖοι ἀκατάπαυστα τὴν ἀνακυρττοῦν ἀποκλειστικά Θεοτόκο.

Συμεῶν ἱερώτατε, ἐμπρὸς ἔλα στό Ναό, ὑποδέξου στίς ἀγκάλαις σου τὸν Χριστό, τὴν ἐλπίδα πού εἶχες νὰ δεῖς, καὶ φώναξε. Τώρα ἀπόλυσέ με (ἐλευθέρωσέ με) ἀπὸ τὴ γῆ ἐμένα τὸν δοῦλο σου, καὶ κάλεσε μαζί τὴν προφήτιδα Ἄννα, γιὰ νὰ δοξάσει μαζί σου τὸν Εὐεργέτη, ὁ ὁποῖος γίνεται νήπιον μέ σάρκα κατὰ τρόπο ἐκπληκτικό.

Τοῦ Μάρτυρα.

Τρύφωνα ἔνδοξε, χρημάτισες μέτοχος σέ ἀγνή ἀπόλαυση στοὺς οὐρανοὺς, διότι ὀλοφάνερα διεξήγαγες γενικούς ἀθλητικούς ἀγῶνες, ἔνδοξε, καὶ ἔγινες μάρτυρας

ἀληθείας γενόμενος, Χριστόν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φωτός, ἀϊδίου λάμψεσι, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θεία χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιᾶσεως, ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἠγησάμενος, καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος.

Υπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηρῶν, Παμμακάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας, καὶ τῇ πάλη δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος· Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Προεόρτιον.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυῖδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ

τῆς ἀληθείας, ἰκέτευα τὸ Χριστό, νὰ δωρηθοῦν στίς ψυχές μας ἡ εἰρήνη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφωνα ἔνδοξε, μέ τις λάμπεις τοῦ αἰωνίου φωτός ἔγινες ὀλόκληρος φωτόμορφος, ἀφοῦ κατέστρεψες τὴ σκοτεινὴ πλάνη, κατέβαλες τοὺς κοσμοκράτορες τοῦ σκότους μέ τῇ θεία χάρι· γι αὐτό ἰκέτευε, νὰ δωρηθοῦν στίς ψυχές μας ἡ εἰρήνη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφωνα παμμακάριστε, ἔγινες ἄξιος χαρᾶς καὶ ἀγγελικῆς ἀγαλλιᾶσεως, ἀφοῦ ἀπαρνήθηκες τὰ εὐχάριστα τῆς ζωῆς, καὶ μέ στή σταθερότητα τῆς ψυχῆς θεώρησες τὰ πάντα τιποτένια, καὶ ἀφοῦ μέ καρτερία διήνυσες (πέρασες) τὸ Μαρτύριο, τώρα πρεσβεύεις γιὰ τις ψυχές μας.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρα.

Αφοῦ περιφρόνησες τὰ ἐδῶ γήινα, Παμμακάριστε Τρύφωνα σεβάσμιε, ἔτρεξες μέ ἀνδρεία πρὸς τὸ σκάμμα (τὸ Μαρτύριο), καὶ μέ τὴν αἱματηρὴ πάλη, ἐσύ Μάρτυρα, ἀφοῦ κατέβαλες τὸν ὑπερήφανο (τὸν διάβολο), ἔλαβες τὸ στεφάνι τῆς νίκης· Μὴ παύσεις νὰ παρακαλεῖς τὸν Χριστό τὸν Θεὸ μας γιὰ μᾶς, γιὰ νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.

Καὶ νῦν... Προεόρτιο.

Σήμερα ὁ Συμεὼν ὑποδέχεται στίς ἀγκάλες τοῦ τόν Κύριο τῆς δόξας, τὸν ὁποῖο παλαιὰ ὁ Μωσῆς τὸν εἶδε στὸ ὄρος Σινᾶ κάτω ἀπὸ σκοτάδι, ὅταν τοῦ ἔδωσε τις πλάκες (τοῦ Νόμου). Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος πού ὁμιλεῖ μέσῳ τῶν Προφητῶν καὶ ἔδωσε τὸ Νόμο· αὐτός εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖο προαναγγέλλει ὁ Δαυῖδ, ὁ φοβερός σὲ ὅλους, ὁ

μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Ἀπόστιχα.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμπαν ἐκ
Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς
ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν
ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα,
κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ
ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν
ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, Χριστὸς ἐπανορθώσων
ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν
λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ
νόμου Κύριος καὶ δοτήρ, ἐν ναῶ τῶ νομικῶ νῦν
προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν
ιερῶ τῶ ἱερεῖ, ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεῶν,
ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε. Νῦν
ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά
σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

ὁποῖος ἔχει τὸ μέγα καὶ πλούσιο ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον.
(Συλλειτουργικόν. Σελίς 9-11).

Ἀπόστιχα.

Τὸ Τριαδικὸ φῶς, τὸ ὁποῖο φανερά ἔλαμψε ἀπὸ Παρ-
θένο κατὰ τρόπο καινούριον, μέ τις λάμπεις τῆς Θεότητος
πού εἶναι φωτεινότερη ἀπὸ τὸ φῶς, ἐχαροποίησε ὅλη τὴ
Δημιουργία κατὰ τρόπον ἀνέκφραστο.

Στίχ. Τώρα ἄφησέ με ἐμένα τὸν δοῦλο σου, Κύριε, νά
φύγω εἰρηνικά ἀπὸ τῆ ζωῆ, σύμφωνα μέ τὴν ὑπόσχεσή
σου, διότι εἶδαν τὰ μάτια μου τὴ σωτηρία σου (τὸν Μεσσί-
α).

Τὴν πτώση πού προέκυψε στοὺς θνητούς (στοὺς
ἀνθρώπους) ἀπὸ τὴν παράβαση τοῦ Ἀδάμ, ὁ Χριστὸς
ἐμφανίσθηκε γιὰ νά τὴν ἐπανορθώσει, ἀφοῦ ἔγινε νήπιον
ἀπὸ Παρθένου, χωρὶς νά μεταβληθεῖ καθόλου.

Στίχ. (Ὁ Μεσσίας πού ἐτοίμασες μπροστά στὰ μάτια
τῶν λαῶν) εἶναι φῶς ἀποκαλυπτικὸ γιὰ τὰ εἰδωλολατρικὰ
ἔθνη, καὶ δόξα γιὰ τὸ λαὸ σου τὸν Ἰσραήλ.

Ἐκπληρώνοντας τὸν Νόμο τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὁ Κύριος
τοῦ Νόμου καὶ δοτήρας (ὁ Νομοθέτης), τώρα στό Ναὸ τὸ
νομικὸ (τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης) προσφέρεται ἀπὸ Μητέρα
Παρθένου ὡς θεϊκὸ βρέφος.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Τὸν ἅγιο Θεὸ ἢ Ἁγία Παρθένος τὸν προσέφερε στό
Ναὸ στόν ἱερέα, καὶ ἀφοῦ ἄνοιξε τὴν ἀγκυλιά ὁ Συμεῶν
τὸν ἐδέχθηκε μέ ἀγαλλίαση, καὶ ἐφώνασε. Τώρα ἄφησέ με
ἐμένα τὸν δοῦλο σου, Κύριε, νά φύγω εἰρηνικά ἀπὸ τῆ ζωῆ,
σύμφωνα μέ τὸν Λόγο σου, Κύριε.

<p>Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 15,-16). Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Προεόρτιον. Οὐράνιος χορός, οὐρανίων ἀψίδων, προσκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 16-17).</p> <p>1. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίριμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.</p>			<p>Νῦν ἀπολύεις... Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 15,-16). Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Μάρτυρα. Ὁ Μάρτυράς σου, Κύριε, κατὰ τὸ Μαρτύριό του, ἔλαβε τὸ στεφάνι τῆς ἀφθαρσίας ἀπὸ σένα τὸ Θεό μας· Διότι ἔχοντας τὴ δύναμή σου κατέβαλε τοὺς τυράννους, συνέτριψε καὶ τῶν δαιμόνων τὸ ἀνίσχυρι θράσος (τὴν ἀδιαντροπιά). Μὲ τίς ἰκεσίες του, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας. Προεόρτιο. Οὐράνιος χορός (ὄμιλος) ἀπὸ τοὺς οὐράνιους θόλους, ἀφοῦ ἔσκυψε πρὸς τὴ γῆ, καὶ βλέποντας νὰ φέρεται πρὸς τὸν Ναό, ὡς βρέφος πού θηλάζει, ὁ πρωτότοκος (ὁ Δημιουργός) ὅλης τῆς κτίσεως, ἀπὸ Μητέρα πού δέν ἐγνώρισε ἄνδρα, ψάλλουν μελωδικά προεόρτιο ὕμνο μὲ φοβισμένη κατάπληξη. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 16-17).</p> <p>1. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. ΑΓΙΟΥ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 17-31). Καθίσματα. Αὐτός πού βρίσκεται μαζί μὲ τὸν Πατέρα ἐπάνω σὲ ἅγιο θρόνο, ἀφοῦ ἦλθε ἐπάνω στὴ γῆ, γεννήθηκε ἀπὸ Παρθένο, καὶ ἐγίνε βρέφος ἐνῶ εἶναι ἀπεριόστος χρονικά, τὸν ὅποϊον ἀφοῦ δέχθηκε ὁ Συμεὼν στὶς ἀγκάλες του, ἔλεγε χαρούμενος· Τώρα ἀφοῦ μὲ χαροποίησες,</p>
---	--	--	---

<p>Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ. Σαρκὶ νηπιάσαντα ἐξ ἀπειράνδρου Μητρος, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεών, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξης, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χάριν· διὸ σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ. Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 34-35). Κανόνες. Ωιδὴ Α'.</p> <p>Προεόρτιος. «Ἄισομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὠδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν».</p> <p>Ἄισομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.</p> <p>Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης, τὸν Ζωδό- την καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.</p> <p>Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπεΐκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι τὸν νόμον, ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἄισομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ</p>		<p>εὐσπλαχνε, ἄφησε ἐλεύθερο ἐμένα τὸν δοῦλο σου. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἴδιο. Μόλις ἀγκάλιασες στά γέρικα χέρια σου, Συμεών, τὸν Χριστὸ τὸν Θεὸ μας, πού ἔγινε νήπιο ἀπὸ Μητέρα χωρὶς ἄνδρα, ἔλαβες μὲ δόξα τὴν ἀπόφαση γιὰ τὴν ἀναχώρησή σου ἀπὸ τῆ ζωῆ, ἔλαβες τὴν ἀδιάκοπη χάρη τῶν θαυμά- των· γι αὐτὸ ὅλοι σέ δοξάζουμε, ὅπως σοῦ ἀξίζει καὶ ἔχουμε χρέος.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἴδιο. Ν'. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 34-35). Κανόνες. Ωιδὴ Α'.</p> <p>Προεόρτιος. Θά σέ ὑμνήσω, Κύριε Θεέ μου, διότι ὠδήγησες τὸν λαὸ σου μέσα ἀπὸ τὴ θάλασσα, καὶ κάλυψες τὰ ἄρματα τοῦ Φαραῶ καὶ τὴν δύναμή του.</p> <p>Θά σέ ὑμνήσω, Κύριε Θεέ μου, ἐσένα πού ἔγινες νήπιο μὲ σῶμα, καὶ ὑπάκουσες στό Νόμο, καὶ ἔσωσες τὸν ἄνθρωπο, γιὰ τὸν ὁποῖον ἔγινες ἄνθρωπος.</p> <p>Ἀφοῦ δέχθηκε στίς ἀγκάλες ὁ γέροντας (Συμεών) τὸν Δωρητὴν τῆς ζωῆς καὶ Θεό, ζητοῦσε νά ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τῆ ζωῆ φωνάζοντας· τώρα ἄφησέ με νά φύγω· διότι σέ εἶδα σήμερα.</p> <p>Ὑπακούεις στοὺς νόμους τῆς φύσης, καὶ ὑποτάσσεσαι στίς γραπτές ἐντολές σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο Χριστέ, ἐσύ πού προηγουμένως μοῦ ὑπαγόρευσες τὸ Νόμο στό ὄρος Σινᾶ.</p> <p>Θεοτοκίο. Θά σέ ὑμνήσω, Κύριε καὶ Θεέ μου, διότι γεννήθηκες</p>
---	--	--

Μητρός, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας,
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος.

«Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν, καὶ τὴν
Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης
ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς
ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς
ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι
συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας
ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην
ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Ἐπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός, ποιμαίνων
ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυχὰς
ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων
Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα
δόξης, ἢ τεκοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη,
καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ωιδῆ Γ'.

Προεόρτιος.

«Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου·
διὸ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν».

Ἀνοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη
ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ ἁγίου αὐτοῦ

ἀπὸ Μητέρα τὴν ἁγία Παρθένο, καὶ αὐτὴν ἀνέδειξες
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν μας.

Τοῦ Μάρτυρα.

Ἀφοῦ διαπέρασαν τὴν ὑγρὴ θάλασσα ὡς ξηρὰ καὶ διέ-
φυγαν τὴν αἰγυπτιακὴ κακία, οἱ Ἰσραηλίτες κραύγαζαν·
Ἄς ψάλουμε στὴ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ μας.

Ἀπολαμβάνοντας τὴν πράγματι θεϊκὴ ἀπόλαυση, ὡς
ἀνίκητος Ἀθλητῆς, μέ τίς δικές σου ἰκεσίες λύτρωσε τὴν
ψυχὴ μου ἀπὸ τῆ σύγχυσης τῶν παθῶν.

Ἀφοῦ δέχθηκες μέσα σου τὰ θεϊκὰ λόγια, τὰ ἔβαλες σὲ
ἐφαρμογὴ ἔμπρακτα, διότι ἀγάπησες τὴν ἀγιωσύνη καὶ
ἀποδέχθηκες τὴν σωφροσύνη (τὴν σύνεση).

Ἐπῆρξες ἀληθινὰ ποιμένας (βοσκός) ποιμένοντας
(βόσκοντας) μέ σοφία τοὺς λογισμοὺς τῆς ψυχῆς σου,
ἐπιστρέφοντας ψυχές πού πλανήθηκαν, καὶ
ἐπαναφέροντάς τις στό Θεό, Ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Μέ φωτίζεις μέ τό πνευματικὸ φῶς, ἐσύ πού γέννησες
τὴν ἀνταύγεια (τὴ λάμψη) τῆς δόξας τοῦ Πατέρα, πανα-
μόλυντη Κόρη, (γι αὐτό) διασκόρπισε καὶ τό σκοτάδι τῆς
ἁμαρτίας.

Ωιδῆ Γ'.

Προεόρτιος

Ἡ καρδιά μου εἶναι στηριγμένη στόν Κύριο καὶ Θεό
μου, γι αὐτό, ὅσοι εἶναι ἐξασθενημένοι, φόρεσαν ὡς ζώνη
δύναμη.

Ἄς ἀνοίξει ὁ ναός· διότι ἐμφανίσθηκε τώρα ὁ Ναός τοῦ
Θεοῦ (ἢ Θεοτόκος), γὰ νὰ κάνει ἡμᾶς ναοὺς τοῦ Ἁγίου

<p>Πνεύματος.</p> <p>Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.</p> <p>Χήρα, Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογείτω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.</p> <p>Τοῦ Μάρτυρος.</p> <p>Ἦμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου ἐνδυσάμενος δύναμιν.</p> <p>Σάρκα περικείμενος, ὄφρῦν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.</p> <p>Μόνη φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, πνεύματος Ἁγίου διωκόμενα χάριτι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν τῆς ζωῆς μου, σωθήσομαι.</p> <p>Ὁ Εἰρμός.</p> <p>«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχόντων σοι Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεϊ σε τὸ πνεῦμά μου».</p>			<p>Πνεύματός του.</p> <p>Τώρα πέρασε ἡ σκιά, καὶ τὴν ἀντικατέστησε ἡ ἀλήθεια, διότι ἦλθε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, τώρα Συμεών, ὑποδέξου τὸν Χριστὸν.</p> <p>Ἡ Ἄννα, ἡ συνετὴ χήρα, ἡ ἀπομονωμένη ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀλλὰ γνωστὴ στό Θεό, τώρα ἄς δοξολογεῖ αὐτὸν πού γιὰ μᾶς ἔγινε νήπιο σαρκικά.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Τὴν Παρθένο τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἄς τὴν ἀνυμνήσουμε ὀρθόδοξα· διότι πρεσβεύει ἀκατάπαυστα γιὰ μᾶς πρὸς τὸν Κύριο.</p> <p>Τοῦ Μάρτυρα.</p> <p>Ἐξασθένησες, ἔνδοξε Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ὑπερήφανη δύναμη (τοῦ διαβόλιου), ἀφοῦ ντύθηκες τὴν δύναμη (πού προέρχεται) ἀπὸ τὸν Ὑψίστο (Θεό),</p> <p>Ντυμένος μέ σάρκα ἐξουδετέρωσες τὴν ἄσαρκη (τὴν πνευματικὴ) ὑπερηφάνια τοῦ ἐχθροῦ (τοῦ διαβόλου), καὶ κήρυξες Θεὸν Λόγο πού πῆρε σάρκα.</p> <p>Μέ μόνη τὴν παρουσία σου, (Μάρτυρα), τρέπονται σέ φυγὴ τὰ πονηρά πνεύματα, καταδιωκόμενα ἀπὸ τὴ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἔχοντας ἐσένα βοήθεια δέν θά ντραπῶ, Πάναγνη Μητέρα τοῦ Θεοῦ· ἔχοντας ἐσένα προστάτη τῆς ζωῆς μου, θά σωθῶ.</p> <p>Ὁ Εἰρμός.</p> <p>Ἐσὺ εἶσαι τὸ στήριγμα αὐτῶν πού καταφεύγουν σ' ἐσένα, Κύριε, ἐσὺ εἶσαι τὸ φῶς τῶν σκοτισμένων κι ἐσένα ὕμνεϊ τὸ πνεῦμα μου.</p>
---	--	--	---

<p>Μικρά Συναπτή. (Συλλειτουργικόν. Σελίς 37-38). Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος. Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπέληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν ἰαμάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῆ σκέπῃ σου.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Προεόρτιον. Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ, δόξα τῇ βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόφρονε.</p> <p>Ωιδὴ Δ'.</p> <p>Προεόρτιος. «Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».</p> <p>Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.</p> <p>Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδώρησατο.</p>		<p>Μικρὴ Συναπτή. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 37-38). Κάθισμα τοῦ Μάρτυρα. Ἀπολαμβάνοντας, μακάριε, τοὺς πόνους τῆς σάρκας, ἄξια ἀπόλαυσης τῆ θεϊκῆ καὶ χωρὶς πόνους ἀπόλαυση στόν Παράδεισο δεχόμενος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ στεφάνι ἀθανασίας· γι' αὐτὸ ἀναβλύζεις ποταμούς θεραπειῶν, σ' αὐτοὺς πού μέ πόθο καταφεύγουν, Μάρτυρα στὴ σκέπῃ σου.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Προεόρτιο. Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν πάντων, ἀφοῦ γιὰ μένα ἐγίνες νήπιο, ἔλαβες θέση κάτω ἀπὸ τὸν Νόμο, ἐσύ πού ἐχάραξες στίς πλάκες στό ὄρος Σινᾶ, γιὰ νά ἀπαλλάξῃς ὅλους μας ἀπὸ τὴν παλιά ὑποδούλωση στόν Νόμο. Δόξα στήν εὐσπλαχνία σου, Σωτήρα, δόξα στὴ Βα- σιλείᾳ σου, δόξα στὴ φροντίδα σου, μόνε Φιλάνθρωπε.</p> <p>Ωιδὴ Δ'.</p> <p>Προεόρτιος. Ἡ ἀρετὴ σου κάλυψε ὀλοκληρωτικὰ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἡ γῆ γέμισε ἀπὸ τῆ δόξα σου, Χριστέ· γι' αὐτὸ ἀκατάπαυστα κράζουμε. Δόξα στὴ δυνάμη σου, Κύριε.</p> <p>Τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ὅταν εἶδαν στίς ἀγκάλες τοῦ Γέροντα αὐτόν πού ὑμνεῖται μαζί μέ τόν Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὡς Υἱός καὶ Θεός μας.</p> <p>Κάνοντας δική του τὴν ἀτέλειά μας ὁ παντέλειος Θεός, μέ τὴν προσφορά του στό Ναό σύμφωνα μέ τὸ Νόμο, δῶρισε σ' ἐμᾶς τὴν τελειότητα τῆς χάριτος του.</p>
---	--	---

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομήτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τοὺς τυράννους τῆ καρτερία σου· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος, νῦν τρυφᾶς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε, τὴν ψυχὴν μου διαφύλαξον, ἢ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά σου.

Ωιδῆ Ε'.

Προεόρτιος.

«Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ

Δεχόμενος ὁ Συμεὼν στίς ἀγκάλες τοῦ ὡς βρέφος καὶ βλέποντάς τον πνευματικᾶ ὡς Θεόν, ἀνακήρυττε τὸν Χριστὸ σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἐγίνες ἀνώτερος ἀπὸ τὸ Μωυσῆ πού δέχθηκε τὸ Νόμο στὸ ὄρος Σινᾶ, διότι κράτησες, Γέροντα, στίς ἀγκάλες σου τὸν Χριστό, τὸν Κύριο.

Θεοτοκίο.

Ἡ ἄννα προφητεύοντας τὸ μέλλον, ἀνακήρυξε προαταβολικᾶ Θεόν, αὐτὸν πού γεννήθηκε ἀπὸ τὴν κοιλιά σου· γι αὐτό, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ἀκατάπαυστα νά σωθοῦν οἱ δούλοι σου.

Τοῦ Μάρτυρα.

Κατέπληξες τοὺς τυράννους, Μακάριε, μέ τὴν καρτερία (τὴν ὑπομονή) σου καθὼς τὴν ἔβλεπαν· διότι ὑπέμεινες τὰ βασανιστήρια, σάν νά ἔπασχες μέ ξένο σῶμα.

Χαιρόσουν (ἀπολάμβανες), Μακάριε, βασανιζόμενος μέ τοὺς πόρους τῶν βασανιστηρίων, τώρα ὅμως ἀπολαμβάνεις καθαρώτερα γεμάτος αἰώνια δόξα.

Ἐνῷ ξεσχίζόταν τὸ σῶμα σου μέ τὰ σιδερένια νύχια, ἐνδυναμωνόταν, θεϊκῆ, ὁ τόνος (ἢ ἀντοχή) τῆς ψυχῆς μέ τὴ θεία Χάρι.

Θεοτοκίο.

Σ' ἐσένα ἀναθέτω ὅλη τὴν ἐλπίδα μου, Παρθένε Μητέρα, διαφύλαξε τὴν ψυχὴ μου ἐσύ πού γέννησες τὸν Θεὸ τὸν Σωτῆρα μου.

Ωιδῆ Ε'.

Προεόρτιος.

Ἐσύ πού ἀνέτειλες τὸ φῶς κι ἐφώτισες τὴν αὐγή, καὶ ἔκανες τὴν ἡμέρα, δόξα σ' ἐσένα Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ φι-

Θεοῦ, φιλάνθρωπε δόξα σοι».

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιά, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανώς ἐχρηματίσθη, Συμεών ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτώσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κείται, εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεών, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σέ δοξάζοντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν γάρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου τὸ ἄθεον πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνέκφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Ωιδῆ ΣΤ'.

Προεόρτιος.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθοῦ πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με, μόνη φιλάνθρωπε».

Ἐχρηματίσθη Προεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν

λάνθρωπε, δόξα σοι.

Μέσα στή σκιά τοῦ Νόμου, ὁ δίκαιος Συμεών, ἔλαβε ὡς ὑπόσχεση μὲ μεγαλειώδη τρόπο τὸν λόγο τῆς θείας χάριτος, μὲ τό νά δεχθεῖ τὸν Χριστό σωματικά.

Αὐτός, λέγει, εἶναι ἡ αἰτία γιὰ τὴν πτώση καὶ τὴν ἀνάσταση, τὴν πτώση τῶν ἀπίστων, καὶ τὴν ἀνάσταση τῶν πιστῶν, προφήτεψε τώρα ὁ Συμεών.

Θεοτοκίον.

Ἀγνή, πού κράτησες στά σπλάχνα σου τὸν Θεό, ἰκέτευε τὸν Υἱό σου, νά λυτρώσει ἀπὸ κινδύνους καὶ κάθε περίσταση αὐτοῦς πού σέ δοξάζουν, Θεοτόκε ἀμόλυντη.

Τοῦ Μάρτυρα.

Κατήργησες, Ἀθλοφόρε, τὰ ἀντικείμενα τῆς λατρείας τῆς πλάνης· διότι ἀγάπησες (προτίμησες) νά λατρεύεις τὴν εἰκόνα τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ.

Νίκησες μὲ γενναιότητα τὴν ἄθεη πίστη τοῦ τυράννου, πάνσοφε, ἐνδυναμούμενος μὲ τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἐγκυμοσύνη σου ὑπῆρξε μυστηριώδης, Παρθένε, ἡ γέννησή σου παρέμεινε ἀδύνατο νά ἐκφρασθεῖ μὲ λόγια, ἀμόλυντη.

Ωιδῆ ΣΤ'.

Προεόρτιος.

Ὅπως λύτρωσες τὸν Ἰωνᾶ τὸν Προφήτη ἀπὸ τοῦ κήτους, Χριστέ Θεέ μας, ἔτσι κι ἐμένα βγάλε με καὶ σῶσε με ἀπὸ τὸ βυθὸ τῶν πταισμάτων, μόνη φιλάνθρωπε.

Ἐλαβε χρησμό ὁ Γέροντας, ὅτι δέν θά πεθάνει πρὶν

τὸν Δεσπότην Χριστόν, ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει,
καὶ τοῦτον προσδεικνύει, παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς
βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς
ἔθνῶν, καὶ δόξαν, τοῦ Ἰσραήλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα
ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ, ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ
Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι
σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὡ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν
ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς
ἔθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωση,

Τοῦ Μάρτυρος.

Ἐηράνας τὰς μυστράς σπονδάς, καὶ κνίσσης
μιάσματα, μανίας εἰδωλικάς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε,
κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ
Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι, τὸ
αἷμα τῶν Ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἢ κόνις τοῦ
σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς
θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν
ἄναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας,
ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην,
Θεομητορ πάσης κτίσεως.

ἰδεῖ τὸν Κύριο, τὸν Χριστό, σήμερα ὁμως τὸν κρατᾶ στήν
ἀγκαλιά του καὶ τὸν παρουσιάζει (τὸν ὑποδεικνύει) σὲ ὅλο
τό λαό τοῦ Ἰσραήλ.

Δεχόμενος ὁ Γέροντας ὡς βρέφος τὸν Ποιητὴ τῶν
αἰώνων τὸν ἀναγνώρισε τὸν Χριστό ὡς Θεό προαιώνιο, καὶ
φῶς ἔθνῶν, καὶ δόξα τοῦ Ἰσραήλ.

Τώρα ὁ Συμεὼν προφητεύει, τώρα ἡ Ἄννα προσφέρει
δοξολογία στὸν Θεό, ἐκεῖνος στήν Μητέρα καὶ Παρθένο,
καὶ ἐκείνη σ' αὐτόν πού προῆλθε σαρκικά ἀπὸ Παρθένο.

Θεοτοκίον.

Ὡ μακάρια κοιλία, ἀπὸ ποῦ ἐβλάστησες αὐτὴν τὴ δό-
ξα; Αὐτό πού γεννήθηκε, Παρθένε, εἶναι Θεός καὶ φῶς τῶν
ἔθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωση.

Τοῦ Μάρτυρα.

Ἀφοῦ ξήρανες τίς σιχαμερές σπονδές (προσφορές
ύγρῶν θυσιῶν) καὶ τίς μολυσμένες μυρωδιές τοῦ καπνοῦ
τῶν θυσιῶν, δηλαδή τίς εἰδωλολατρικὲς μανίες, μέ τὰ δικά
σου αἵματα, Τρύφωνα, πότησες ἄφθονα ὅλα τὰ εὐγενῆ
βλαστάρια τῆς Ἐκκλησίας.

Τὰ ὑγρά τῶν μαρτυρικῶν αἱμάτων εὐωδιάζουν ὡς μύ-
ρο, τὸ αἷμα τῶν Ἀθλητῶν πηγάζει θεραπείες, ἢ σκόνη τοῦ
σώματός τους ἀγιάζει τίς ψυχές αὐτῶν πού τοὺς
ὑπηρετοῦν (τοὺς τιμοῦν) μέ πίστη.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχη κιβωτός δέχθηκες τὸν αἰώνιο Λόγο τοῦ
Θεοῦ, ὡς ἅγιος ναός χώρεσες τὸν κτίστη, ὡς θρόνος ὁμοιος
μέ φωτιά, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, κρατᾶς τὸν Κύριο ὅλης τῆς
κτίσης.

Ὁ Εἰρμός.

«Ἰάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Μικρὰ Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 38).

Κοντάκιον.

Τριαδικῇ στερωτότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας ἐκ τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν Χριστῷ, τῷ Σωτηρὶ τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ἰερὰν πανδαισίαν προτίθεται φιλέορτων τὸ σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέρουσιν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστόν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος.

Στίχ. Σὺ δὲ Τρύφων τί; Τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας. Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε

Ὁ Εἰρμός.

Συγχώρησέ με, Σωτήρα, γιατί εἶναι πολλές οἱ ἀνομίες μου, καὶ βγάλε με, σέ παρακαλῶ, ἀπὸ τὸν βυθὸ τῶν κακῶν· διότι σ' ἐσένα φωνάζω, καὶ ἐπάκουσέ με, Θεέ Σωτήρα μου.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελίς 38).

Κοντάκιο.

Μέ τὴν στέρεη πίστη στήν Ἁγία Τριάδα Ἀξιύμνητε, διέλυσες τὴν πολυθεΐα ἀπὸ τὰ πέρατα (τῆς γῆς) καὶ ἀναδείχθηκες ἄξιος τιμῆς ἀπὸ τὸν Κύριο, καὶ ἀφοῦ ἐνίκησες τοὺς τυράννους μέ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Σωτήρα, ἔλαβες τὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου σου, καὶ χαρίσματα θεραπειῶν ὡς ἀνίκητος.

Οἶκος.

Ἁγία συνεστίαση προσφέρει μπροστά μας σήμερα τὸ σύνολο τῶν φιλέορτων (αὐτῶν πού ἀγαποῦν τίς ἑορτές), πού προβάλλει τὰ σύμβολα τῶν σαράντα ἡμερῶν μετὰ τὴν ἀκατανόητη γέννηση ἀπὸ τὴν Παρθένο καὶ τὸν ἐναγκαλισμό τοῦ σεβάσμιου Γέροντα (Συμεών), καὶ τὴ μνήμη τοῦ σεβάσμιου Ἀθλοφόρου· διότι γι αὐτόν τὸν Χριστό φθάνει νικηφόρα στό τέλος τῆς ζωῆς του ὡς ἀνίκητος.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν πρώτη αὐτοῦ τοῦ μηνός εἶναι ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Τρύφωνα.

Στίχ. Καί σύ Τρύφων τί κάνεις; Πεθαίνω ἀφοῦ ἀντιμετώπισα τὸ ξίφος. Καὶ ποιός εἶναι ὁ καιρὸς τοῦ τέλους σου; Ἡ ἀρχὴ τοῦ νέου μήνα.

Κατὰ τὴν πρώτη τοῦ Φεβρουαρίου πέθανε ὁ Τρύφων

πρώτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωιδὴ Ζ'.

Προεόρτιος.

«Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρησΐα βοᾶν σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός».

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίαςας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσιῶν, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὄλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, στέφει τὸν Μάρτυρα, καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς

μέ ἀποκεφαλισμό.

Μέ τίς ἄγιες πρεσβεῖες του, Θεέ μας, ἐλέησέ μας.

Ἀμήν.

Ωιδὴ Ζ'.

Προεόρτιος.

Ὁ Θεός τῶν Πατέρων μὴ μᾶς ντροπιάσεις, ἀλλὰ δός μας δύναμη νά σου φωνάζουμε μέ θάρρος· εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ μας.

Ὁ Θεός πού κατοίκησε στήν κοιλιά τῆς Παρθένου, σήμερα ἐνθρονίζεται σάν σέ πύρινο θρόνο στήν ἀγκαλιά τοῦ Συμεῶν.

Ἐσύ Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ προσέλαβες τό γήινο (σῶμα μας) ἔγινες νήπιο μέ σάρκα καί ἔγινες μέτοχος τῶν τελετῶν τοῦ Νόμου γιά κάθαρση, ὡς νήπιο.

Ἡ συνετή Ἄννα μᾶς προφητεύει τό μέλλον, καί προλέγει κατά τρόπο μυστηριώδη τὴν μέ λαχτάρα ἀναμονή τῶν ἐθνῶν καί τὴν λύτρωση τοῦ Ἰσραὴλ.

Θεοτοκίο.

Χαῖρε ἐσύ ἡ ἄσπορη γῆ, ἡ ὅποια γέννησες τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ μέ σάρκα ἀπό τὴν κοιλιά σου χωρίς σπέρμα ἀνδρα, ἐσύ ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν μας.

Τοῦ Μάρτυρα.

Στεφανωμένος συναναστρέφεται μέ τοὺς ὁμίλους τῶν Μαρτύρων χαίροντας μαζί τους· διότι ἀφοῦ νίκησες τὴν πλάνη μέ τόν λόγο τῆς ἀλήθειας, ψάλλεις χαρούμενος· Θεέ τῶν Πατέρων μας, εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Ὁ Κύριος τῶν ὄλων μέ τά παθήματά του στεφανώνει τόν Μάρτυρα, καί τόν ἐγκαθιστᾷ σέ ἐπουράνιες κατοικίες

ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύση δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ Η'.

Προεόρτιος.

«Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον».

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντα ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἰδὼν σε φῶς ὡς νοερόν, Συμεῶν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν. Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι, ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιροῦ.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος.

κι ἐκεῖνος κράζει καὶ λέγει· Θεέ τῶν Πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Θεοτοκίον.

Τώρα φέρνοντας ὡς βρέφος τὸν προαιώνιο Θεόν Παναμόλυνη, πού ἔλαβε σῶμα ἀπὸ σένα, μὴν παύσεις νὰ παρακαλεῖς νὰ σωθοῦν αὐτοὶ πού ψάλλουν· Θεέ τῶν Πατέρων μας εἶσαι ἄξιος δοξολογίας.

Ωιδὴ Η'.

Προεόρτιος.

Τὸν Βασιλέα Χριστόν, τὸν ὠμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Νέοι στό καμίνι λέγοντας μέ δυνατὴ φωνή· αὐτόν ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν ὡς Κύριον.

Αὐτόν ὁ ὁποῖος γιὰ μᾶς ἐγίνε βρέφος ὅπως ἐμεῖς ὁ ὁποῖος ὀδηγήθηκε κάτω ἀπὸ τὸν νόμο, γιὰ νὰ ἀπαλλάξῃ ὅλους μας ἀπὸ τὸν γραπτὸ Νόμο, ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν ὡς Κύριον.

Βλέποντάς σε ὡς φῶς πνευματικό ὁ Γέροντας Συμεῶν σέ ὑποδέχθηκε στὴν ἀγκαλιά του φωνάζοντας. Τώρα ἀφησέ με, Λόγε τοῦ Θεοῦ, νὰ φύγω ἀπὸ τὴν πρόσκαιρη ζωὴ πρὸς τὴν πνευματική.

Τὸν προαιώνιο Θεό, πού καταδέχθηκε γιὰ μᾶς νὰ γίνῃ νηπιο, καὶ νὰ γίνῃ δεκτὸς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Συμεῶν, ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν χριστό τὸν Βασιλιά, τὸν ὁποῖο γέννησε γιὰ μᾶς ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ ἔμεινε μετὰ τὴ γέννηση Παρθένος ἀγνή, ὅλα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρα.

<p>Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἠθλησας, ἀντικαθιστάμενος, πρὸς ἁμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ, νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλήν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν, ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾶς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα Πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ῥήμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην, ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.</p> <p>Ὁ Εἰρμός.</p> <p>«Ἐπλαπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ</p>		<p>Μέχρι τὴν ἀποκεφάλιση καὶ τὴν καύση σου, μέχρι πού ἔχυσες τὸ αἷμα σου, μέχρι καὶ τὸν θάνατο στό τέλος ἀγωνίσθηκες ἀντιστεκόμενος στήν ἁμαρτία, Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, καὶ τώρα, ἀφοῦ ἔλαβες τὴν ζωὴ πού εἶναι κρυμμένη μέσα στόν Χριστό, κραυγάζεις· ἱερεῖς δοξολογεῖτε τον, λαέ, ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Ἀγωνίσθηκες ἐπάνω στή γῆ μαχόμενος ἐναντίον δυσσεβῶν (ἀπίστων), πού σέ ἀνάγκαζαν σκληρά νά ὑποκύψεις στήν ἀπατηλή καὶ θεομάχο πλάνη, ἐσύ ὅμως, Τρύφωνα ζεῖς μέσα στήν ἀπόλαυση στοὺς οὐρανοὺς φερόντας στεφάνι καὶ κραυγάζοντας μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους· ἐσεῖς Νέοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαέ ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Ἦλεγξες τὴν ἀθεότητα τῶν τυράννων, Πάνσοφε, καὶ ἔσβησες τὴν δαιμονικὴ ἔχθρα κατά τοῦ Θεοῦ μέ τὴν ἔκχυση τῶν αἱμάτων σου, κηρύττοντας τὸν ἕνα Τριαδικόν Θεό μέ ἀξιοπρέπεια καὶ καθαρὰ, καὶ σεβόμενος αὐτόν καὶ κραυγάζοντας· ἱερεῖς δοξολογεῖτε τον, λαέ, ὑπερυψώνετε τον σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ἀκολουθώντας τά δικά σου λόγια μακαρίζουμε, Πάναγνη, ἐσένα τὴν μακάρια, ἢ ὅποια γέννησες σαρκικά τὸν ἀληθινὰ μακάριο, ὁ ὅποιος κατοικεῖ στό ἄδυτο φῶς (τὸ ἀβασίλευτο), καὶ εἶναι φωταγωγός καὶ φωτοδότης Κύριος, τὸν ὅποιο Νέοι τὸν δοξολογοῦν, ἱερεῖς τὸν ἀνυμνοῦν, λαοὶ τὸν ὑπερυψώνουν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.</p> <p>Ὁ Εἰρμός.</p> <p>Ὁ τύραννος τῶν Βαβυλωνίων ἔκαψε τὸ κάμινι</p>
--	--	---

τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἔμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν, ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'.

Προεόρτιος.

«Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε».

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ, Συμεῶν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεῶν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεΐαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτὴν σου μετὰστασιν.

ἑπταπλάσια μέ μανία ἐναντίον τῶν εὐσεβῶν (Νέων), ἀλλὰ ὅταν τοὺς εἶδε πού σώθηκαν μέ ἀνώτερη δύναμη, φώναζε· τὸν Δημιουργό καὶ Λυτρωτή, ἐσεῖς Νέοι δοξολογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψώνετε τὸν σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργγ. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'.

Προεόρτιος.

Μεγαλύνουμε (δοξολογοῦμε) ὅλοι τὴν φιλανθρωπία σου, Κύριε Σωτὴρα μας, πού εἶσαι ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στεφάνι τῶν πιστῶν, πού δόξασες τὴ μνήμη αὐτῆς ἡ ὁποία σέ γέννησε.

Αὐτός πού χάραξε σέ πλάκες τὸν Νόμο τοῦ γράμματος, ἀγκαλιάζεται ἀπὸ τὴ χέρια τοῦ Γέροντα (Συμεῶν) ὡς νήπιον, καὶ μᾶς παραδίδει τὸν Νόμο τῆς ἀγίας Γραφῆς, τὸ Εὐαγγέλιο.

Σήμερα στό Ναό ὁ Συμεῶν ὁ Γέροντας, δέχθηκε στήν ἀγκάλιά του τὸν Χριστό τὸν Θεό μας, καὶ φώναξε λέγοντας. Τώρα ἄφησε ἐλεύθερο τὸν δούλο σου, Κύριε.

Τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων, ὅταν εἶδαν τὸν Κτίστη τὸν δικό τους μέ σάρκα, νά βρίσκεται ὡς βρέφος στίς ἀγκάλες τοῦ Γέροντα, ὑμνώνοντας τὸν μέ φόβον τὸν δόξαζαν.

Συμεῶν Θεοδόχε (πού δέχθηκες τὸν Θεό), πού εἶδες μέ τὰ ἴδια σου τὰ μάτια τὸν Κύριο, καὶ εἶσαι ἀρχὴ καὶ τέλος τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καὶ τῆς Θείας Χάρης, μνημόνευε καὶ ἐμᾶς πού τιμοῦμε τὴν σεβάσμια ἀναχώρησή σου (ἀπὸ τὴ γῆ στὸν οὐρανό).

Θεοτοκίο.

Χαίρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρά, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος.

Ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἢ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεῦτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἶγλη τοῦ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφέ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλάμψεσι διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὠφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὦφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς, ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννήτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεῖα τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός.

«Σὲ τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ

Θεοτοκίο.

Χαίρε Πάνσεμνη Ἀγνή, τό καύχημα τῆς Παρθενίας καὶ ἡ χαρά τοῦ κόσμου, Μαρία Μητέρα καὶ δούλη τοῦ Σωτῆρα Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε γιὰ τίς ψυχές μας.

Τοῦ Μάρτυρα.

Τὰ ἀναμενόμενα (οἱ προσδοκίες) τῶν μαρτύρων εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὰ φαινόμενα· γεμάτη ἀπὸ ἀθάνατο τέλος ἀποδεικνύεται ἡ ἐλπίδα τους, γεμάτη ἀπὸ εὐχαρίστηση καὶ χαρά καὶ ὠραιότητα ἀνεκφράστη· γι' αὐτὸ ἐπάξια μακαρίζονται (καλοτυχιζονται).

Ἐγίνες δεῦτερο φῶς, ἀφοῦ πλησίασες στό πρῶτο φῶς, θερμαινόμενος, καὶ παίρνοντας μορφή ἀπὸ τὴ λάμψη τοῦ ἴδιου, σοφέ Τρύφωνα, καὶ λάμποντας μὲ τίς λάμπεις πού χορηγοῦνται (προσφέρονται) ἀπ' αὐτό· γι' αὐτὸ ὅλοι σὲ μακαρίζουμε.

Φάνηκες ἄφοβος στοὺς ἀγῶνες, Ἀθλοφόρε, φάνηκες ἀληθινά συνώνυμος (συνονόματος) μὲ τὴν γεμάτη ἀπὸ Θεοῦ καὶ θεϊκῆ τρυφή (ἀπόλαυση), τὴν ὁποία ἀπολαμβάνοντας τώρα, καὶ αἰσθανόμενος μεγάλη χαρά, ζήτησε σωτηρία, γιὰ μᾶς πού σὲ τιμοῦμε

Θεοτοκίο.

Νέκρωσε, Θεογεννήτρια, τὴ διάθεση (τίς ἐπιθυμίες) τῆς σάρκας μου, ζωογόνησε τὴ νέκρωση τῆς ψυχῆς μου μὲ τὴν ἐνέργεια τῆς ἀληθινῆς ζωῆς, ἡ ὁποία γεννήθηκε ἀπὸ σένα σαρκικά, ἀπὸ ἀνεκφράστη εὐσπλαχνία καὶ γιὰ τὴν σωτηρία αὐτῶν πού σὲ ὑμνοῦν.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐσένα τὴν Μητέρα τοῦ Ὑψίστου πού δέν γνώρισες γὰ-

Υψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν».

Μικρά Συναπτή.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 40).

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχημάτισας Μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήφας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῶ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου, καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένω. Οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Σοὶ δόξα πρέπει...

(Συλλειτουργ. Σελίς 48-50).

Πληρωτικά. (Συλλειτουργ. Σελίς 46-48).

Ἀπόστιχα.

Ῥύπου δίχα Χριστός, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως, Υἱὸς πρὸ Ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ

μο, ἐσένα πού ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ γέννησες μέ τόν λόγο (τοῦ Ἀρχαγγέλου) τόν ἀληθινό Θεό, τὴν ὑψηλότερη ἀπὸ τίς ἀμόλυντες (ἀγγελικὲς) Δυνάμεις μέ ἀσίγητες (ἀκατάπαυστες) δοξολογίες σέ μεγαλύνουμε.

Μικρὴ Συναπτή.

(Συλλειτουργικό. Σελίδα 40).

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρα.

Γεμάτος ἀπὸ ἀπόλαυση παράδοξη καὶ θεϊκὴ ἔγινες ὁμοτράπεζος (σύντροφος) μέ τούς Ἀγγέλους Μακάριε, καὶ βόσκοντας χῆνες στίς κοιλάδες ἔλαβες ἀπὸ τόν Θεό τὴ χάρη τῶν Θεραπειῶν, Τρύφωνα Μεγαλομάρτυρα, νά θεραπεύεις τίς ἐλαφρότερες καὶ βαρύτερες ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων.

Προεόρτιο.

Ἀφοῦ προσέφερε τό βρέφος στό Ναό ἡ παναμόλυντη Κόρη, ἐκτέλεσε τίς ὑποχρεώσεις τοῦ Νόμου, καὶ μόλις τό δέχθηκε ὁ Δίκαιος Συμεὼν, εἶπε στήν Παρθένο. Αὐτός θά εἶναι αἰτία γιά τὴν πτώση καὶ τὴν ἀνάσταση πολλῶν καὶ σημεῖο ἀντιλογίας στόν κόσμο.

Σοὶ δόξα πρέπει...

(Συλλειτουργ. Σελίδα 48-50).

Πληρωτικά. (Συλλειτουργ. Σελίς 46-48).

Ἀπόστιχα.

Ὁ Χριστός γεννιέται ἀπὸ Παρθένο χωρίς ρύπο (ἀκαθαρσία), ὅπως γεννήθηκε ἀπὸ τόν Πατέρα ὡς Υἱὸς πρὶν ἀπὸ τόν Ἑωσφόρο, χωρίς ἀνθρώπινη διαδικασία, λητρώνοντας ἔτσι τόν Ἀδὰμ.

Στίχ. Τώρα ἄφησέ με ἐμένα τόν δοῦλο σου, Κύριε, νά φύγω εἰρηνικά ἀπὸ τὴ ζωὴ, σύμφωνα μέ τὴν ὑπόσχεσή

ὄφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δέχου ᾧ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐξηραματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεών, τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε. Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτήρά μου.

Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι...

(Συλλειτουρ. Σελίς 50).

Τρισάγιον. (Συλλειτουρ. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Ἁγίου ἢ Προεόρτιον. (Σελίς 318-319).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου καὶ προεόρτιον. (Ὡς ἀνωτέρω).

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

σου, διότι εἶδαν τὰ μάτια μου τὴ σωτηρία σου (τόν Μεσσία).

Πύλες τῶν οὐρανῶν ἀνοίχθητε· διότι ὁ Χριστὸς προσφέρεται στό Ναό ὡς βρέφος ἀπὸ Μητέρα Παρθένο πρὸς τὸν Θεό Πατέρα.

Στίχ. (Ὁ Μεσσίας τὸν ὁποῖον ἐτοίμασες μπροστὰ στὰ μάτια τῶν λαῶν), εἶναι φῶς ἀποκαλυπτικό γιὰ τὰ εἰδωλολατρικά ἔθνη, καὶ δόξα γιὰ τὸ λαό σου τὸν Ἰσραήλ.

Δέξου, Συμεών, τὸν Κύριο τῆς δόξας, ὅπως σοῦ προφητεύθηκε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, διότι νά! ἦλθε.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ Κτίστης τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς σάν σήμερα κρατιόταν ἀπὸ τὸν Ἅγιο Συμεών, τὸν Γέροντα, στίς ἀγκάλες του· διότι αὐτὸς φωτισμένος ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἔλεγε. Τώρα εἶμαι ἀλεύθερος, γιατί εἶδα τὸν Σωτήρα μου.

Ἀγαθὸν τό ἐξομολογεῖσθαι...

(Συλλειτουρ. Σελίδα 50).

Τρισάγιον. (Συλλειτουρ. Σελίς 15,-16).

Ἀπολυτίκιο.

Τοῦ Ἁγίου ἢ Προεόρτιον. (Σελίδα 318-319).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελίς 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελίδα 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου καὶ προεόρτιο. (Ὅπως παραπάνω).

Τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιο.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν... Ὑπαπαντῆς.

(Σελίς 161-162).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους. (Η' . 28-39).

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν· ὅτι οὖς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὖς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὖς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὖς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς ὁ δικαίων· τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἐνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαὶ οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστώτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὑψώματα οὔτε βάθος

Ὁ μήτραν παρθενικὴν...

Ὑπαπαντῆς. (Σελίς 161-162).

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Ῥωμαίους. (Η' . 28-39).

Ἀδελφοί, γνωρίζουμε ὅτι γιὰ ὅσους ἀγαποῦν τὸν Θεό, ὅλα ἀποβαίνουν γιὰ τὸ καλὸ τους, γιὰ αὐτούς οἱ ὅποιοι ἐπειδὴ ἔχουν καλὴ πρόθεση, ἔχουν κληθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό· διότι ὁ Θεὸς αὐτούς πού προγνώριζε ὅτι θὰ ἀνταποκριθοῦν στὴν κλήση, αὐτούς καὶ προόρισε, νὰ γίνουν ὅμοιοι μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Υἱοῦ του, γιὰ νὰ εἶναι αὐτὸς πρῶτος μεταξύ πολλῶν ἀδελφῶν· καὶ αὐτούς πού προόρισε, αὐτούς καὶ κάλεσε, καὶ αὐτούς πού κάλεσε, αὐτούς καὶ δικαίωσε, καὶ αὐτούς πού δικαίωσε, αὐτούς καὶ δόξασε. Τί λοιπόν θὰ ποῦμε γιὰ αὐτά; Ἐάν ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας, ποιὸς εἶναι ἐναντίον μας; Αὐτὸς πού δέν λυπήθηκε τὸν ἴδιο τὸν Υἱό του, ἀλλὰ τὸν παρέδωσε γιὰ χάρη ὅλων μας, πῶς δέν θὰ μᾶς χαρίσει μαζί του τὰ πάντα; Ποιὸς θὰ κτηγορήσει τοὺς ἐκλεκτοὺς τοῦ Θεοῦ; ὁ Θεὸς τοὺς δικαίωνει· Ποιὸς θὰ τοὺς καταδικάσει; Ὁ Χριστὸς εἶναι πού πέθανε καὶ μάλιστα ἀναστήθηκε, ὁ ὅποιος καὶ βρίσκεται στὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος καὶ μεσίτευε γιὰ μᾶς. Ποιὸς θὰ μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ; Θλίψη ἢ στενοχώρια ἢ διωγμὸς ἢ πείνα ἢ γυμνότητα ἢ κίνδυνος ἢ ξίφος; Ὅπως εἶναι γραμμένο ὅτι γιὰ χάρη σου πεθαίνουμε κάθε μέρα· Θεωροῦμαστε ὡς πρόβατα γιὰ σφαγῆ. Ἀλλὰ παρ' ὅλα αὐτά βγαίνουμε νικητές μὲ τὴ δύναμη αὐτοῦ ὁ ὅποιος μᾶς ἀγάπησε (ὁ Χριστὸς). Διότι εἶμαι πεπεισμένος (σίγουρος) ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχές

οὔτε τις κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Λουκᾶν. (Γ' . 19-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ. Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ, κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.

οὔτε δυνάμεις (ἀγγελικά τάγματα) οὔτε παρόντα γεγονότα οὔτε μέλλοντα οὔτε δόξα πού ἠψώνει οὔτε θλίψεις πού ταπεινώνουν, οὔτε κάποιο ἄλλο κτίσμα θά μπορέσει νά μᾶς χωρίσει ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ὑπάρχει μέσα στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Κύριό μας.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Λουκᾶν. (Γ' . 19-21).

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς Μαθητές του· νά, σᾶς δίνω τὴν ἐξουσία νά πατᾶτε ἐπάνω σέ φίδια καὶ σκορπιούς καὶ ἐπάνω σέ ὅλη τὴ δύναμη τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τίποτε δέν θά μπορέσει νά σᾶς βλάψῃ. Ἀλλά μὴ χαίρεστε γι αὐτό, διότι δηλαδὴ τὰ πνεύματα ὑποτάσσονται σ' ἐσᾶς· νά χαίρεστε ὅμως διότι τὰ ὀνόματά σας γράφθηκαν στοὺς οὐρανοὺς. Ἐκείνη τὴν ὥρα αἰσθάνθηκε πνευματικὰ ἀγαλλίαση ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε· σέ δοξολογῶ, Πατέρα, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, διότι τὰ ἔκρυψες αὐτὰ ἀπὸ σοφούς καὶ συνετούς (μυαλωμένους), καὶ τὰ ἀποκάλυψες αὐτὰ σέ νήπια (σέ ταπεινούς)· Ναί, Πατέρα, σέ δοξολογῶ, γιατί ἔτσι φάνηκε ἀρεστό μπροστά σ' ἐσένα.